இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2018 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 08 ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ரஞ்சன் கோகோய்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் ஆர்.பானுமதி

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு:
குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 2301–2302/2014

குர்விந்தர் சிங் என்கிற
சோனு முதலானோர் – மேல்முறையீட்டாளர்கள்

//எதிர்//

பஞ்சாப் மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் – எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவு 304 பகுதி I, 300 விதிவிலக்கு 4, 302 உ/இ 34 – கொலை – நிலப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காகக் கூடிய தரப்பினர்கள் தரப்பினர்களுக்கு இடையே நடந்த வார்த்தை பரிமாற்றம் கைகலப்பில் முடிந்தது –– மேல்முறையீட்டாளர்

ஜி அறையிலிருந்து கோடரியை கொண்டு வந்தார் – மேல்முறையீட்டாளர் எஸ் பாதிக்கப்பட்டவரை ஆயுதங்களிலிருந்து பிடித்து ஜி பாதிக்கப்பட்டவரின் தலையில் கோடரியால் அடித்தார் –– மேல்முறையீட்டார்களுக்கும் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. –– 5 நாட்களுக்குப் பிறகு புகார் பதிவு செய்யப்பட்டது –– 1 மாதம் கழித்து பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட காயங்களால் அவர் உயிரிழந்தார் –– குற்றம் சாட்டப்பட்ட எதிரி ஜி மீது பிரிவு 302 மற்றும் எதிரி எஸ்" மீது பிரிவு 302 உ/இ 34 ன்படி குற்றம் சாட்டினார். அதன்படி தண்டனை விதிக்கப்பட்டது –– உயர்நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்டது. –– மேல்முறையீட்டில், குற்றம் சாட்டப்பட்ட இருவருக்கும் சம்பவத்தில் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, காயங்கள் பற்றிய விளக்கம் இல்லை என குற்றம் சாட்டப்பட்டவரால் சொல்லப்பட்டது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது – இரு தரப்பிலிருந்தும் எந்த ஆத்திரமூட்டலும் இல்லை –– வார்த்தைப் பரிமாற்றம் கைகலப்பில் விளைந்தது–– பாதிக்கப்பட்ட நபர் சம்பவ நேரத்தில் குடிபோதையில் இருந்ததற்கான மருத்துவரின் சாட்சியத்தில் உள்ள –– இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், மேல்முறையீட்டாளர் ஜி அறை உள்ளே சென்றார் மற்றும் கோடாரியைக் கொண்டு வந்து பாதிக்கப்பட்டவரின் தலையில் அடித்தார்––யார் தாக்குதலை ஆரம்பித்தது என்பதற்கு தெளிவான சாட்சியம் இல்லை – இரு தரப்பினரும் ஆயுதமில்லாமல் இருந்தார்கள் –– குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஜி கோடரியைப் பயன்படுத்தினாலும், பாதிக்கப்பட்டவர் சுமார் ஒரு மாதம் உயிர் பிழைத்தார் –– மேல்முறையீடு செய்தவர்கள், அதை தேவையில்லாமல் பயன்படுத்திக்

கொள்ளவில்லை – அதேபோல் –– முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்வதிலும் ஐந்து நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது––குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் சட்டம் பிரிவு 300 க்கு "விதிவிலக்கு 4" இன் கீழ் வரும்– காயம் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதம், மேல்முறையீட்டாளர் இயற்கையின் இயல்பான போக்கில் மரணத்தை ஏற்படுத்த காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தனர் என்பது தெளிவாக தெரிகிறது –– அதன் பார்வையில், மேல்முறையீடு செய்தவர்களின் தண்டனை பிரிவு 302 உடன் இணைந்த – 34 ஆக 304 பகுதி–I மாற்றப்பட்டது மற்றும் ஏழு ஆண்டுகளாக சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டை பகுதியாக அனுமதித்து தீர்ப்பளித்ததாவது–

1.1 வார்த்தைப் பரிமாற்றம் நடந்தபோது, இரு தரப்பினருக்கும் இடையே கைகலப்பு நடந்தது. அதே பரிவர்த்தனையில் அங்கே 'எச்' தாக்கப்பட்டார், குற்றம் சாட்டப்பட்ட தரப்பினருக்கும் காயம் ஏற்பட்டது. தவறானவை தவிர முதல் தகவல் அறிக்கையில் புகார்தாரர் அளித்த அறிக்கை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு அரசு தரப்பு எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இருவருக்கும் சம்பவத்தில் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, காயங்கள் பற்றிய விளக்கம் இல்லை என்பதால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. குற்றம்

சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களை கருத்தில் கொண்டு, விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் மாண்புமிகு உயர்நீதி மன்றம் நிகழ்வின் ஆரம்பத்தைக் கண்டறிய முயற்சி செய்திருக்க வேண்டும். [பத்தி 12] [368–எச்; 369–ஏ–பி]

தகாஜி ஹிராஜி எதிராக. தாக்கூர் குபேர்சிங் சாமன்சிங் மற்றும் பலர் (2001) 6 எஸ்.சி.சி 145 –– குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது..

1.2. இரு குடும்பங்களும் கூடி நிலதகராறை ஆழ்குழாய் கிணறு அருகே பேசி தீர்த்துக் கொண்டிருந்தனர் என்பது சாட்சியங்களில் இருந்து தெளிவாகிறது. இரு தரப்பிலும் எந்த ஆத்திரமூட்டலும் இல்லை. வார்த்தை பரிமாற்றத்தால் இரு தரப்பினருக்கும் இடையே வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது என்பது அ.சா.6 ன் சாட்சியத்தில் தெளிவாக சொல்லியுள்ளார். சம்பவம் நடந்த நேரத்தில் 'ஹெச்' குடித்திருந்தார் என்பது டாக்டரின் சாட்சியத்தில் இருந்து தெரிய வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், மேல்முறையீட்டாளர் 'ஜி.எஸ் ஆழ்குழாய் கிணற்றை ஒட்டியிருந்த அறைக்குள் சென்று கோடாரியை எடுத்து வந்தார் மற்றும் இறந்த 'எச்' என்பவரின் தலையில் கோடரியால் அடித்தார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரும் அதே சம்பவத்தில் காயமுற்றார். [பத்தி 13] [369–சி–டி]

1.3 தாக்குதலை ஆரம்பித்தது யார் என்பதற்கு தெளிவான சாட்சியம் இல்லை. இரு தரப்பினரும் ஆயுதமில்லாமல் இருந்தனர். இரு தரப்பினருக்கும் இடையே வார்த்தை பரிமாற்றம் இருந்தபோது ––

குற்றம் சாட்டப்பட்ட 'ஜிஎஸ்' அறைக்கு உள்ளே சென்றார் மற்றும் கோடரியை கொண்டு வந்து 'எச்'க்கு தலையில் அடித்து காயம் ஏற்பட்டது. பிரேதப் பரிசோதனைச் சான்றிதழில் இருந்து, இறந்தவர் 'எச்' எனத் தெரிந்தது பல எலும்பு முறிவுகளுடன் தலையில் காயங்கள், வலது முன்பக்க டெம்போரல் மற்றும் வலது முன்பக்க டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதியில் உள்ள டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதி மூளையின், இருதரப்பு டெம்போரல் பகுதியிலும் மற்றும் வலது பாரிட்டல் பகுதியிலும் ரத்தக்கசிவு காயங்கள். இருப்பினும், இறந்த 'எச்' சுமார் ஒரு மாதம் வரை உயிர் பிழைத்தார். பின்னர் அவர் 01.12.2007 அன்று காயங்களினால் இறப்பிற்கு உள்ளானார். குற்றம் சாட்டப்பட்ட 'ஜிஎஸ்' ஒரு பயங்கரமான ஆயுதமான கோடரியைப் பயன்படுத்தினார். ஆனால் 'எச்' சுமார் ஒரு மாதம் உயிர் பிழைத்தார். எனவே மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் அதைத் தேவையற்ற சாதகமாகப் பயன்படுத்தியதாகக் கூற முடியாது. அங்கு முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்வதில் ஐந்து நாட்கள் தாமதம்; காரணம், பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. மொத்த சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் செயல் "விதிவிலக்கு 4" இன் கீழ் பிரிவு 300 இ.தச க்கு நகர்கிறது. [பத்தி 14] [369–இ, எச்]

புயான் எதிராக ஒரிசா மாநில அரசு (2004) 11 எஸ்சிசி 395: [2004] 3 பதிலாக (2004) 3 எஸ்சிஆர் 395 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1.4 பிரிவு 300 இ.த.ச. இன் மூன்றாவது பாகம் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது –– முதல் பகுதியின் கீழ், காயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் இருந்தது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் தற்போதைய மற்றும் இரண்டாவது பகுதியாக மரணத்தை ஏற்படுத்தும் இயற்கையின் போக்கில், சாதாரண காயம் போதுமானதாக இருந்தது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். இறந்தவர் பல எலும்பு முறிவுகளுடன் தலையில் காயங்கள், வலது முன்பக்க டெம்போரல் மற்றும் டெம்போரல் வலது முன்பக்க டெம்போரல் பேரியேட்டல் பகுதியில் உள்ள பேரியேட்டல் பகுதியில் இன்பேர்க்ட் மூளையின், பைலேட்டரல் டெம்போரல் பகுதியிலும் மற்றும் வலது பேரியேட்டல் பகுதியிலும் ரத்தக்கசிவு காயங்கள் மேல்முறையீடு செய்தவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆயுதத்தால் ஏற்பட்ட காயம், இயற்கையின் இயல்பான போக்கில் மரணத்தை ஏற்படுத்த போதுமான காயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டது. உண்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மற்றும் வழக்கின் சூழ்நிலைகளின் கீழ், மேல்முறையீடு செய்தவர்களின் தண்டனை பிரிவு 302 இ.த.ச. உடன் இணைந்த பிரிவு 34 இ.த.ச. 304 பகுதி I ஆக தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது மற்றும் மேல்முறையீடு செய்தவர்களுக்கு ஏழு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. [பத்திகள் 17–19] [371–டி– இ; 372–பி–சி, டி]

நான்கௌனு –எதிர்– உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு (2016) 3 எஸ்சிசி 317: [2016] 4 எஸ்சிஆர் 627 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

<u>வழக்கு சட்ட குறிப்பு</u>

(2001) 6 எஸ்சிசி 145	பத்தி 11	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2004] 3 சப்ளி. எஸ்சிஆர் 395	பத்தி 16	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
[2016] 4 எஸ்சிஆர் 627	பத்தி 17	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு 2014 இன் எண்கள் 2301–2302.

2010 இன் CRA எண். 1176 DB மற்றும் 2010 இன் 1222 DB இல் சண்டிகரில் உள்ள பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர் நீதிமன்றத்தின் 17.12.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் இருந்து.

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான வழக்கறிஞர்கள் – அஹ்மத் ஃபராஸ் கான், தீபக் கோயல்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான வழக்கறிஞர்கள்–செல்வி. உத்தரா பாபர், திருமதி. அகன்ஷா சவுத்ரி, திருமதி. ஷ்ரத்தா பார்கவா, மோஹித் டி. ராம்.

இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதயரசர் ஆர். பானுமதி அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. இந்த மேல்முறையீடுகள் 2010 ஆம் ஆண்டின் CRA எண்.1176/2010 ன் இரு நீதிபதிகள் அமர்வு மற்றும் CRA எண்.1222 இரு நீதிபதிகள் அமர்வில் சண்டிகரில் பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா

உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய 17.12.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையில் எழுகின்றன மற்றும் அந்த உயர்நீதிமன்றம் பிரிவு 302 இ.த.ச மற்றும் உடன்இணைந்த பிரிவு 34 இ.த.ச.க்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட மேல்முறையீட்டார்களின் தண்டனை உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. அரசு தரப்பு வழக்கு என்னவென்றால் சுக்விந்தர் சிங் (அ.சா.–6) இறந்து போன ஹர்பஜன் சிங்கின் மகன். இறந்த ஹர்பஜன் சிங்கின் தம்பியான சத்னம் சிங் கிராமத்தில் வசிக்கிறார், ஹர்பஜன் சிங்கின் மற்ற இரண்டு இளைய சகோதரர்கள் இத்தாலிக்குச் சென்றுவிட்டனர். மற்ற சகோதரர்களின் பங்குக்கு வரும் நிலத்தை சத்னம் சிங் விவசாயம் செய்கிறார்; ஆனால் அவர்கள் தங்கள் நிலத்தை ஹர்பஜன் சிங் பயிரிட வேண்டும் என்று விரும்பினர். சுமூக தீர்வுக்காக மேற்படி விஷயம், பலமுறை பஞ்சாயத்துக்கு சென்றது; ஆனால் தீர்க்க முடியவில்லை. சம்பவத்திற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு, சத்னம் சிங்கின் நாய் காணாமல் போனது, அந்த நாயைக் காணவில்லை என்று ஹர்பஜன் சிங்கின் குடும்பம் மீது சத்னம்சிங் குடும்பம் குற்றம் சாட்டியது. 02.11.2007 அன்று மாலை 04.00 மணியளவில் இரு வீட்டாரும் ஒன்று கூடி காணி பிரச்சினை மற்றும் நாய் காணமல் போனது தொடர்பாக கலந்துரையாடினர். புகார்தாரர்– சுக்விந்தர் சிங், இறந்துபோன ஹர்பஜன் சிங், அவரது மாமா சத்னம் சிங், சத்னம் சிங்கின் மகன் குர்விந்தர் சிங் என்ற சோனு மற்றும் பிற கிராமவாசிகளான சந்தீப் சிங், மகான் சிங் ஆகியோரும் இந்த

கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். தாசுபூர் கிராமத்திற்கு அருகில் உள்ள ஆழ்குழாய் கிணற்றில் இது நடந்தது. சமரசம் செய்வதற்கான விவாதத்தின் போது, சூடான வார்த்தைகள் பரிமாறப்பட்டன மற்றும், மேல்முறையீடு செய்த சத்னம் சிங் மற்றும் குர்விந்தர் சிங் முதலில் அவர்களை அடித்தனர். நிலத்தை பிரித்ததற்கு பாடம் புகட்ட ஹர்பஜன் சிங்கைப் பிடிக்க சத்னம் சிங்கும் 'லால்காரா'வை எழுப்பினார். இதற்கிடையில், மேல்முறையீடு செய்த குர்விந்தர் சிங் குழாய்க் கிணறுக்கு அருகிலுள்ள அறையில் இருந்து ஒரு கோடரியைக் கொண்டு வந்தார், சத்னம் சிங் ஹர்பஜன் சிங்கை கைகளில் இருந்து பிடித்தார். குர்விந்தர் சிங் ஹர்பஜன் சிங்கின் தலையில் கோடாரியால் அடித்தார். ஹர்பஜன் சிங் ரத்த வெள்ளத்தில் விழுந்தான்.

3. புகார்தாரர்–சுக்விந்தர் சிங் தனது தந்தையை கர்தார்பூரில் உள்ள சிவில் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றார். முதலுதவி சிகிச்சைக்குப் பிறகு, ஹர்பஜன் சிங் ஜலந்தரில் உள்ள ஜோஷி மருத்துவமனைக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டார், அங்கு அவர் மேல் சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டார். இச்சம்பவம் நடந்த பிறகும், சமரச பேச்சு நடந்து வந்ததால், சம்பவம் குறித்து புகார் எதுவும் கொடுக்கவில்லை. இந்த விவகாரத்தை தீர்க்க முடியாததால், சுக்விந்தர் சிங் 07.11.2007 அன்று புகார் அளித்தார், அதன் அடிப்படையில் முதல் தகவல் அறிக்கை எண் 2007 ம் ஆண்டின் 178 பிரிவு 307 இ.த.ச உடன் இணைந்த பிரிவு 34 இதச வாக பதிவு செய்யப்பட்டது. முதற்கட்ட விசாரணையை விசாரணை அதிகாரி

மேற்கொண்டார். ஹர்பஜன் சிங் காயங்களால் 01.12.2007 அன்று இறந்தார், மேலும் இந்த வழக்கு இதச பிரிவு 302 உடன்இணைந்த 34 இ.த.ச. ஆக சட்டப்பிரிவு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. டாக்டர் எம்பி பாலி, மருத்துவ அதிகாரி (அ.சா.–1) ஹர்பஜன் சிங்கின் இறந்த உடலை பிரேத பரிசோதனை செய்தார். மேலும் விசாரணை முடிந்து, மேல்முறையீடு செய்தவர்கள்/குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கு எதிராக இ.த.ச. பிரிவு 302 உடன் இணைந்த 34 ன் கீழ் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது .

4. குற்றவாளியின் குற்றத்தை சுமத்த அரசு தரப்பு சுக்விந்தர் சிங் (அ.சா.–6), சந்தீப் சிங் (அ.சா.–7), டாக்டர் எம்பி பாலி, மருத்துவ அதிகாரி (அ.சா–1) மற்றும் பிற சாட்சிகளை விசாரித்தது. மேல்முறையீடு செய்தவர்கள்/குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடம் பிரிவு 313 சி.ஆர்.பி.சி. இன் கீழ் அவர்களுக்கு எதிராக உள்ள சாட்சியங்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் குறித்து கேள்வி கேட்கப்பட்டது. மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் அனைத்தையும் மறுத்தனர். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தரப்பில், சாட்சிகளான டாக்டர் மொஹிந்தர்ஜித் சிங் (எ.த.சா–1) மற்றும் குல்தீப் கவுர் (எ.த.சா–2) ஆகியோரும் விசாரிக்கப்பட்டனர்.

5. சாட்சியங்களை பரிசீலித்த விசாரணை நீதிமன்றம், சுக்விந்தர் சிங் (அ.சா–6) மற்றும் சந்தீப் சிங் (அ.சா.–7) ஆகியோரின் சாட்சியங்களின் மூலம், நியாயமான சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி குற்றம்

சாட்டப்பட்டவர்களின் குற்றத்தை அரசு நிறுவியுள்ளது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வேலைக்காரரான மிது, இறந்த ஹர்பஜன் சிங்குக்கு காயங்களை ஏற்படுத்தியது நம்பமுடியாதது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தரப்பு வாதத்தை நீதிமன்றம் நிராகரித்தது. அத்தகைய முடிவுகளின் பேரில், விசாரணை நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு செய்தவர்கள்/குற்றம் சாட்டப்பட்ட குர்விந்தர் சிங் ஆகியோர் இ.த.ச பிரிவு 302 ன் கீழும், சத்னம் சிங் பிரிவு 302 இ.த.ச உடன் இணைந்த பிரிவு 34 இ.த.ச யின் கீழும், ஆயுள் தண்டனை மற்றும் தலா ரூ.10,000/– அபராதமும் விதித்தது. மேல்முறையீட்டாளர்கள் அதிருப்தி அடைந்ததால், உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய விரும்பினர் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் மேல்முறையீடு செய்தவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் தண்டனையை உறுதி செய்தது. எனவே, இந்த முறையீடு.

6. தண்டனையின் தீர்ப்பைத் தாக்கி, மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் தரப்பு வழக்கறிஞர், முதல் தகவல் அறிக்கையை தாக்கல் செய்வதில் ஐந்து நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டதால், அரசுத் தரப்பு வழக்கில் கடுமையான சந்தேகம் எழுகிறது. மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களும் காயங்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர், அதற்கு அரசு தரப்பு எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை என்றும், அரசு தரப்பு உண்மையான சம்பவத்தினை மறைத்து விட்டனர் என்றும் வாதிடப்பட்டது.

மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வக்கீல், அரசுத் தரப்பு குற்றச்சாட்டுகள் முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், இ.த.ச 302 பிரிவின் கீழ் குற்றம் நிரூபிக்கப்படவில்லை, தரப்பினர்கள் நிலப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காக கூடியபோது ஏற்பட்ட திடீர் சண்டையில் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது என சாட்சியங்களில் வெளிவரும் சூழ்நிலைகளில் தெரிய வருகிறது என வாதிட்டார்.

7. அரசு தரப்பு வழக்கறிஞர் பதில் அளிக்கையில், சாட்சியங்கள் மற்றும் இறந்தவரின் தலையில் ஏற்பட்ட காயங்களின் தன்மை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, பிரிவு 302 ஐபிசியின் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றம் தண்டனையை பதிவு செய்தது நியாயமானது மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது சரியானது என வாதிட்டார்.

8. நேரில் கண்ட சாட்சிகளான சுக்விந்தர் சிங் (அ.சா.–6) மற்றும் சந்தீப் சிங் (அ.சா.7) ஆகியோரின் சான்றுகள் மருத்துவ சான்றுகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. ஹர்பஜன் சிங்கின் மரணத்திற்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தான் காரணம் என்று அரசு தரப்பு உறுதி செய்துள்ளது. அதே சம்பவத்தில், மேல்முறையீடு செய்த சத்னம் சிங்கும் காயம் அடைந்துள்ளார். அதே நாளில், அதாவது 02.11.2007 மாலை 04.45 மணிக்கு, மருத்துவ அதிகாரி டாக்டர் மொஹிந்தர்ஜித் சிங் (எ.த.சா–1) குற்றம் சாட்டப்பட்ட சத்னம் சிங்கைப் பரிசோதித்து,

சத்னம் சிங்கின் மீது பின்வரும் காயங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.–

1. முன் பகுதியில் 6.0 செ.மீ × 0.5 செ.மீ. அளவில் ஒரு வெட்டு காயம்.

2. இடது முன் பகுதியில் 5.5 செ.மீ × 0.5 செ.மீ. அளவில் ஒரு வெட்டு காயம்

சிகிச்சைக்குப் பிறகு நோயாளி டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டார்.

அதே நாளில், டாக்டர் மொஹிந்தர்ஜித் சிங் (எ.த.சா–1) குற்றம் சாட்டப்பட்ட குர்விந்தர் சிங்கையும் பரிசோதித்து, குர்விந்தர் சிங்கின் நபர் மீது பின்வரும் காயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. வலது தற்காலிக பாரிட்டல் பகுதியில் 3.0 செ.மீ × 0.5 செ.மீ அளவில் ஒரு வெட்டுக்காயம்.

2. வலது பக்க முன் பகுதியில் 0.5 செ.மீ × 0.5 செ.மீ; அளவில் சிராய்ப்புக்காயம்.

3. முன்கையில் 3.0 செ.மீ × 0.5 செ.மீ. அளவில் வெட்டுக்காயம்.

9. மேல்முறையீட்டாளர்களின் கருத்து என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரின் மீதுள்ள காயங்கள் குறித்து அரசு தரப்பு விளக்கமளிக்கவில்லை, மேலும் புகார்தாரர் தரப்பினர் மட்டுமே குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைத் தாக்கினர் மற்றும்

புகார்தாரர் தரப்பினர் தாக்கியவர்கள் சத்னம் சிங்கின் தலையில் தாக்கி காயம் ஏற்படுத்தியதாக சுக்விந்தர் சிங் தனது வாக்குமூலத்தில் தெரிவித்துள்ளார். மேல்முறையீட்டாளர்கள் தரப்பில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள் என்னவென்றால், புகார்தாரர் தரப்பு தாக்கியவர்கள் என்றும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதான காயங்கள் குறித்து அரசு தரப்பு விளக்கமளிக்கத் தவறியதால், அரசு தரப்பு வழக்கை நம்ப முடியாது என வாதிட்டார்.

10. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அதே சம்பவத்தில் காயங்களைப் பெற்றவுடன், புகார்தாரர் தரப்பினர் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் என்று மாறாத முன்மொழிவாக கருத முடியாது – காயங்கள் மற்றும் தோல்வி குறித்து விளக்கமளிக்க அரசு கடமைப்பட்டுள்ளது என்பதை ஒரு விதியாகக் கருத முடியாது. அதே போல், அரசு தரப்பு வழக்கை நம்பாமல் இருக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரின் காயங்களை விளக்குவதற்கு அரசு தரப்பு மீது சுமையை ஏற்றுவதற்கு முன், இரண்டு நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்:– (i) அதே சம்பவத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் காயங்கள் ஏற்பட்டன; மற்றும் (ii) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் ஏற்பட்ட காயங்கள் தீவிரமானவை.

11. தகாஜி ஹிராஜி எதிராக தாகூர் குபேர்சிங் சாமன்சிங் மற்றும் பலர் (2001) 6 எஸ்சிசி 145 இல் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரால் ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு விளக்கமளிக்காததன் விளைவை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது மற்றும் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

"17. குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு விளக்கமளிக்காததன் விளைவு என்ன என்பது தான் பரிசீலிக்க வேண்டிய முதல் கேள்வி. ராஜேந்தர் சிங் எதிராக பீகார் மாநிலம் (2000) 4 SCC 298, ராம் சுந்தர் யாதவ் எதிர். பீகார் மாநிலம் (1998) 7 SCC . 365 மற்றும் விஜயீ சிங் எதிர் உத்திரபிரரேச மாநிலம் (1990) 3 SCC. 190, மூன்று நீதிபதிகள் அமர்வு முடிவுகளை, தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அதே நிகழ்வில் காயம் அடைந்தார். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களின் காயங்கள் குறித்து விளக்கமளிக்க அரசு தரப்பு தவறியுள்ளது. அந்த காயத்தை விளக்க அரசுத் தரப்பு கடமைப்பட்டுள்ளது என்பதை ஒரு சட்டமாகவோ அல்லது மாறாமல் ஒரு விதியாகவோ நடத்த முடியாது. அரசு தரப்பு அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் அரசுத் தரப்பு வழக்கை நம்பாமல் இருக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு விளக்கமளிக்கப்படாததற்கு முன் அரசுத் தரப்பு சாட்சிகள் அரசு தரப்பு வழக்கை பாதிக்கும். இரண்டு நிபந்தனைகள் இருப்பதை நீதிமன்றம் திருப்திப்படுத்த வேண்டும்: (i) குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு ஏற்பட்ட காயம் தீவிர இயல்புடையது; மற்றும் (ii) கேள்விக்குரிய நிகழ்வின் போது அத்தகைய காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சாட்சியங்கள் தெளிவாக அல்லது பக்கச்சார்பற்ற சாட்சிகளைக் கொண்டிருக்கும்போது அல்லது அரசு தரப்பின் நிகழ்தகவுடன் போட்டியிடும் ஒரு பதிவை எதிர்தரப்பினர் கொடுக்கும் காயங்களை விளக்காமல் இருப்பது அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சாட்சியங்கள் தெளிவாகவும், உறுதியானதாகவும், நன்மதிப்புக்குரியதாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில், நீதிமன்றத்தால் உண்மையைப் பொய்யிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடிந்தால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களின் தரப்பில் உள்ள காயங்கள் அரசாங்கத்தால் விளக்கப்படவில்லை என்ற உண்மை மட்டுமே அரசு தரப்பு சாட்சிகளின் சாட்சியம் மற்றும் அதனுடன் அரசு வழக்கு முழுவதையும் நிராகரிப்பதற்கான ஒரே அடிப்படையாக இருக்க முடியாது. (அடிக்கோடு சேர்க்கப்பட்டது)

12. தற்போதைய வழக்கில், நிலத் தகராறைத் தீர்ப்பதற்காக இரு தரப்பினரும் ஆழ்குழாய்க் கிணற்றின் அருகே ஒன்று கூடியபோது சம்பவம் நடந்துள்ளது. அப்போது இரு தரப்பினருக்கும் இடையே வாக்குவாதம் ஏற்பட்டு கைகலப்பு ஏற்பட்டது. அதே நிகழ்வில் அங்கு ஹர்பஜன் சிங் தாக்கப்பட்டார். குற்றம் சாட்டப்பட்ட தரப்பினருக்கும் காயம் ஏற்பட்டது. எப்ஐஆரில் புகார்தாரர்–சுக்விந்தர் சிங் அளித்த தவறான அறிக்கையைத் தவிர, குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட

காயங்களுக்கு அரசுத் தரப்பு எந்த விளக்கத்தையும் அளிக்கவில்லை. இந்த சம்பவத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட இருவருக்கும் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களை விளக்காமல் இருப்பது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட காயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, விசாரணை நீதிமன்றமும் உயர் நீதிமன்றமும் சம்பவத்தின் ஆரம்ப நிலையை தேடுவதற்கு முயற்சி செய்திருக்க வேண்டும்.

13. நிலத் தகராறைத் தீர்ப்பதற்காக இரு குடும்பங்களும் ஒன்றுகூடி ஆழ்குழாய் கிணறு அருகே ஒன்றுகூடி பேசிக் கொண்டிருந்தது என்பது சாட்சியங்களில் தெளிவாகிறது. இரு தரப்பிலும் எந்த ஆத்திரமூட்டலும் இல்லை. சுக்விந்தர் சிங் (அ.சா.–6) சாட்சியத்தில் வார்த்தைப் பரிமாற்றம் இரு தரப்பினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட வார்த்தைப் பரிமாற்றம் கைகலப்பை ஏற்படுத்தியது என்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். சம்பவத்தின் போது ஹர்பஜன் சிங் குடிபோதையில் இருந்தார் என்பது டாக்டர் மொஹிந்தர்ஜித் சிங்கின் (எ..த.சா–1) சாட்சியத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஹர்பஜன் சிங்கை பரிசோதித்த போது, டாக்டர் மோனிந்தர்ஜித் சிங் (எ.த.சா–1) "நோயாளியின் சுவாசத்தில் மது வாசனை இருந்ததை" கவனித்தார். இந்தச் சூழ்நிலையில், மேல்முறையீடு செய்த குர்விந்தர் சிங், குழாய்க் கிணற்றை ஒட்டிய அறைக்குள் சென்று, கோடாரியைக் கொண்டு வந்து, இறந்த ஹர்பஜன் சிங்கின் தலையில் அடித்துள்ளார். முன்னர்

சுட்டிக்காட்டியபடி, அதே சம்பவத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களும் காயமடைந்தனர்.

14. தாக்குதலை ஆரம்பித்தது யார் என்பதற்கு தெளிவான சாட்சியம் இல்லை. இரு தரப்பினரும் நிராயுதபாணிகளாக இருந்தனர். இரு தரப்பினருக்கும் இடையே வார்த்தைப் பரிமாற்றம் நடந்தபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்ட குர்விந்தர் சிங் அறைக்குள் சென்று கோடரியைக் கொண்டு வந்து ஹர்பஜன் சிங்கின் தலையில் காயம் ஏற்படுத்தினார். பிரேத பரிசோதனை சான்றிதழில் (Ex.PA), இறந்த ஹர்பஜன் சிங்குக்கு தலையில் பல எலும்பு முறிவுகள், வலது முன்பக்க டெம்போரல் மற்றும் டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதியில் மூளையின் வலது முன்பக்க டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதி, இரு டெம்போரல் பகுதி மற்றும் வலது பாரிட்டல் பகுதியில் ரத்தக்கசிவு போன்ற காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதாக தெரிகிறது. இருப்பினும், இறந்த ஹர்பஜன் சிங் சுமார் ஒரு மாதம் உயிர் பிழைத்தார், மேலும் அவர் 01.12.2007 அன்று காயங்களினால் இறப்புக்கு உள்ளானார். குற்றம் சாட்டப்பட்ட குர்விந்தர் சிங் கோடரியை ஒரு வலிமையான ஆயுதமாக பயன்படுத்தினார், ஆனால் ஹர்பஜன் சிங் சுமார் ஒரு மாதம் உயிர் பிழைத்தார். எனவே, மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் அதைத் தேவையற்ற சாதகமாகப் பயன்படுத்தியதாகக் கூற முடியாது. எஃப்ஐஆர் பதிவு செய்வதிலும் ஐந்து நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டது; காரணம், இந்த விவகாரத்தில் தீர்வு காண்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்துள்ளன. மேற்கண்ட எல்லா சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில்

கொண்டு, எங்கள் பார்வையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் செயல் "விதிவிலக்கு 4" இன் பிரிவு 300 இ.த.ச. வின் கீழ் வரும்.

15. பிரிவு 300 இ.த.ச. க்கு "விதிவிலக்கு 4" செயல்பாட்டிற்கு கொண்டு வருவதற்கு, குற்றவாளி தேவையற்ற அனுகூலத்தைப் பெறாமல், திடீர் சண்டையின் மீது உணர்ச்சியின் வேகத்தில் திடீர் சண்டையில், முன்கூட்டியே திட்டமிடாமல் இந்தச் செயல் செய்யப்பட்டது. கொடூரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் செய்யப்படவில்லை என்பதை நிரூபித்திருக்க வேண்டும்.

16. பிரிவு 300 இ.த.ச. க்கு "விதிவிலக்கு 4" இன் நோக்கத்தை கருத்தில் கொண்டு, ஸ்ரீதர் புயான் எதிராக ஒரிசா மாநில அரசு, (2004) 11 எஸ்.சி.சி 395, இந்த தீர்ப்பில் இவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

> "8. பிரிவு 300 இ.த.ச வின் நான்காவது விதிவிலக்கு திடீரென நடைபெறும் சண்டையை உள்ளடக்குகிறது. அரசு தரப்பு வழக்கில், முதலாவது விலக்கு உள்ளடக்கப்படவில்லை. மேற்குறிப்பிட்ட விலக்கும் ஒன்றாவது விலக்கும் ஒரே கோட்பாட்டை கொண்டதாகும். அவைகள் இரண்டிலும் முன்கூட்டியே திட்டமிடுதல் என்பது இல்லை. ஆனால் முதலாவது விலக்கின் சுயக்கட்டுப்பாடு என்பது முற்றிலுமாக இருக்காது. 4 வது விதிவிலக்கை பொறுத்தமட்டில்

உடனடியான ஆத்திரமடைதல் இருக்கும். அது ஒரு மனிதனின் நிதானத்தை செயலிழக்க செய்து அவர் நிதானமாக இருக்கும்போது செய்யாத செயல்களை செய்ய வைக்கும். விதிவிலக்கு – 1ல் இருப்பது போல் விதிவிலக்கு 4லும் இருக்கும். ஆனால் தீங்கு என்பது ஆத்திரமூட்டலின் நேரடி விளைவாக இருக்காது. விதிவிலக்கு 4ல் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட தூண்டுதலின் விளைவால் அல்லது சண்டை எந்த விதத்தில் தோன்றியிருந்தாலும் இரு தரப்பினர்களும் குற்றம் இழைத்தல் என்ற நிலையில்தராசின் சம அளவில் நிற்பார்கள். "திடீர் சண்டை" இரு தரப்பினரின் தூண்டுதல் என்றும் மறைமுகமாக சொல்ல இயலும். அதன் விளைவாக இருதரப்பிலும் வெடிக்கும் ஒரு பக்க ஆத்திரமூட்டலினால் கொலை செய்யபட்டது என்பதை கண்டறிய இயலாது. அதைப்போலவே ஒரு தரப்பினர் மீதே அனைத்து பழிகளையும் சொல்ல இயலாது. இவ்வழக்கு அவ்வாறு இருக்கும்பட்சத்தில் விதிவிலக்கு–1 தான் மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும், சண்டையிட வேண்டுமென்று முன்னதாகவே ஆலோசனை அல்லது தீர்மானம் செய்யப்படவில்லை. சண்டை திடீரென நடைபெறுகிறது. அதற்கு இரு தரப்பினர்களும் குறைந்த அளவுதான் குறை கூற இயலும். சண்டை ஒருவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும்

மற்றொருவரால் அது தீவிரப் படுத்தப்பட்டிருக்கும். எனவே சம அளவிலான ஆத்திரமூட்டல் மற்றும் தீவிரமடைதல் என்பது இரு தரப்பிலும் உள்ளது. அவைகளில் எந்த தரப்பினர் எவ்வளவு செயல்களை செய்தார் என்று கூறுவது கடினமாகும். (அ) முன்கூட்டியே திட்டமிடுதல் இல்லாமல் (ஆ) திடீர் சண்டை (இ) குற்றவாளி தேவையற்ற நன்மை அல்லது கொடுரமானமுறை அல்லது அசாதாரணமான முறையில் நடந்து கொள்ளாமல் மற்றும் (ஈ) இறந்த நபருடன் சண்டை ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக மரணம் ஏற்பட்டது என்ற சூழ்நிலைகளில் விதிவிலக்கு – 4 ன் துணையை பயன்படுத்தலாம். வழக்கை விதிவிலக்கு – 4 ற்குள் கொண்டுவர, அதில் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்து சங்கதிகளையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். விதிவிலக்கு– 4 ன் பிரிவு 300 இ.த.ச – "சண்டை" என்பதன் தெளிவான வரையறை இ.த.ச.–ல் வரையறுக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சண்டை போட இரண்டு தேவை. நிதானத்தை செயலிழக்க செய்து நிதானம் அடைய நேரமில்லாமல் இருக்க வேண்டும், இந்த விஷயத்தில், ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட வாய் தகராறு காரணமாக தரப்பினர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆவேசப்படுத்திக் கொண்டனர். ஒரு சண்டை என்பது இரண்டு அல்லது

அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்கு இடையேயான அது ஆயுதங்களுடன் அல்லது இல்லாமல் உள்ள சண்டையாகும். திடீர் சச்சரவு என்று கருதப்படும் என எந்த பொது விதியையும் கூற முடியாது. இது சங்கதியின் ஒரு கேள்வி மற்றும் ஒரு சண்டை திடீரென வருகிறதா இல்லையா என்பது ஒவ்வொரு வழக்கின் நிரூபிக்கப்பட்ட சங்கதிகளைப் பொறுத்தது. விதிவிலக்கு 4–ன் பயன்பாட்டிற்கு, திடீர் தகராறு ஏற்பட்டதாகவும், முன்கூட்டியே திட்டமிடல் இல்லை என்றும் காட்டினால் போதாது. குற்றவாளி தேவையற்ற அனுகூலத்தைப் பெறவில்லை அல்லது கொடூரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் செயல்படவில்லை என்பதை மேலும் காட்ட வேண்டும். "தேவையற்ற நன்மை" என்ற வெளிப்பாடு "நியாயமற்ற நன்மை" என்று பொருள்படும். (அடிக்கோடு சேர்க்கப்பட்டது)

17. பிரிவு 304 பகுதி–I இ.த.ச அல்லது பகுதி–II இ.த.ச இன் கீழ் வருமா என்பது குற்றத்தின் தன்மையைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய கேள்வி. பிரிவு 300 இ.த.ச. இன் மூன்றாவது பிரிவு இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. முதல் பகுதியின் கீழ், தற்போது இருக்கும் காயத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் இருந்தது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும், இரண்டாவது பகுதியின் கீழ், மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இயற்கையின் சாதாரண போக்கில்

காயம் போதுமானது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். முன்னர் விவாதிக்கப்பட்டபடி, இறந்த ஹர்பஜன் சிங் தலையில் கோடரியால் தாக்கப்பட்டார், மேலும் அவருக்கு பல எலும்பு முறிவுகள் ஏற்பட்டன, வலது முன்பக்க டெம்போரல் மற்றும் டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதி மூளையின் வலது முன்பக்க டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதியில் பாதிப்பு, இருதரப்பு தற்காலிக பகுதி மற்றும் வலது பாரியல் பகுதியில் ரத்தக்கசிவு காயங்கள். ஹர்பஜன் சிங்கின் தலையில் ஏற்பட்ட காயம், இயற்கையின் சாதாரண போக்கில் மரணத்தை ஏற்படுத்த போதுமானதாக இருந்தது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஹர்பஜன் சிங்கின் மீது காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தார், இது இயற்கையின் இயல்பான போக்கில் மரணத்தை ஏற்படுத்த போதுமானது. நான்கவுனூ எதிர் உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் (2016) 3 எஸ்.சி.சி 317, இந்த முன் தீர்ப்பில் இவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

> "12. இ.த.ச. பிரிவு 300 இன் உட்பிரிவு மூன்றில், இயற்கையின் இயல்பான போக்கில் ஏற்படும் காயம் மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு போதுமானதாக உள்ளது. இயற்கையின் இயல்பான போக்கில் மரணத்தின் அதிக நிகழ்தகவு போதுமானது. போதுமான அளவு இருக்கும் போது மற்றும் மரணம் பின்தொடர்ந்தால், அத்தகைய காயத்தை ஏற்படுத்துவது நோக்கம் மற்றும் அத்தகைய குற்றத்தை ஏற்படுத்துவது கொலையாகும். காயத்தின் போதுமான தன்மையைக் கண்டறிய, சில சமயங்களில்

பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதத்தின் தன்மை, சில சமயங்களில் காயம் ஏற்பட்ட உடலின் பாகம் மற்றும் சில சமயங்களில் இரண்டும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதத்தின் தன்மை மற்றும் காயத்தின் இருப்பிடத்தைப் பொறுத்து, சில சந்தர்ப்பங்களில், இயற்கையின் இயல்பான போக்கில் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் காயத்தின் போதுமான அளவு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் மரணம் உண்மையில் நிகழ்ந்தது என்பதிலிருந்து ஊகிக்க முடியாது. "

18. மேற்கூறிய கோட்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகளை நாம் ஆராயும்போது, இறந்தவருக்கு தலையில் பல எலும்பு முறிவுகள், வலது முன்பக்க டெம்போரல் மற்றும் டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதியில் மூளையின் வலது முன்பக்க டெம்போரோ பேரியட்டல் பகுதியில் இன்ஃபார்க்ட், இரு டெம்போரல் பகுதி மற்றும் வலது பாரிட்டல் பகுதி. ரத்தக்கசிவு காயங்கள். காயம் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதம் மற்றும் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதம், ஆகியவை மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இயற்கையின் சாதாரண போக்கில் போதுமான காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தார்கள் என்பதை தெளிவாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, இ.த.ச பிரிவு 302 இன் கீழ் மேல்முறையீடு செய்பவர்களின் தண்டனை, பிரிவு 304 பகுதி–I இ.த.ச.

இன் கீழ் தண்டனையாக மாற்றியமைக்கப்படும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

19. இதன் விளைவாக, பிரிவு 302 இ.த.ச. உடன் இணைந்த பிரிவு 34 இ.த.ச. யின் கீழ் மேல்முறையீடு செய்பவர்களின் தண்டனை, பிரிவு 304 பகுதி–I இ.த.ச.வின் கீழ் தண்டனையாக மாற்றப்பட்டு, மேல்முறையீடு செய்பவர்களுக்கு ஏழு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது மற்றும் மேல்முறையீடுகள் பகுதியாக அனுமதிக்கப்படுகின்றன. மேல்முறையீட்டாளர் குர்விந்தர் சிங் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சிறைத்தண்டனை அனுபவித்ததாகக் கூறப்படுகிறது, வேறு எந்த வழக்கிலும் அவர் முன்னிலையாக தேவைப்படாவிட்டால், அவர் உடனடியாக விடுவிக்கப்படுவார் என்று உத்தரவிடப்படுகிறது. மேல்முறையீட்டாளர் சத்னம் சிங் மீதமுள்ள தண்டனைக் காலத்தை அனுபவிக்க சரணடையுமாறு உத்தரவிடப்படுகிறது, தவறினால் அவர் காவலில் எடுக்கப்படுவார்.

மேல்முறையீடு பகுதியாக அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."